

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף רכ"ו ע"ב

פרשת ויחי

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רכ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּגִיּהֵנָם, וְנִפְקָא וְשָׂטָא בְּעֵלְמָא, וּמִבְקָרָא לְקַבְרִיָּה, עַד דְּמִתְלַבֵּשָׂא בְּמָה דְּאִתְלַבֵּשָׂא.

תרגום לעברית

אחר כך הגוף נטרד, והנפש הולכת ומתרחצת בגיהנום, ויוצאת ומשוטטת בעולם ומבקרת את קברו, עד שמתלבשת במה שמתלבשת.

טקסט הזוהר

לְבִתְר תְּרִיסַר יְרַחֵי, נְיִיחִין כָּלָא. גּוּפָא שְׂבִיק (שכיר) בְּעַפְרָא. נַפְשָׁא אֲתַצְרִיר וְאֲתַנְהִיר בְּרוּחָא, בְּמֵאנָא דְּאִתְלַבֵּשׁ. רוּחָא אֲתַעֲנַג בְּגִנְתָּא דְּעֵדֶן. נִשְׁמָתָא סְלָקָא לְצִירוּרָא דְּעֵנוּגָא דְּכָל עֵנוּגִין. וְכָלֹא אֲתַקְשֵׁר דָּא בְּדָא לְזִמְנִין יְדִיעֶן.

תרגום לעברית

אחר שנים עשר חדש כלם נחים. הגוף נשאר [נח] בעפר. הנפש נצרכת ומאירה ברוח, במלבוש שמתלבשת. הרוח מתענגת בגן עדן, והנשמה עולה לצרור של ענג כל הענוגים, והכל נקשר זה בזה לזמנים ידועים.

תא חזי, ווי לון לבני נשא, דלא מסתכלין ולא ידעין ולא אשתמודעון, על מה קיימי, ויתנשי מנייהו למעבד פקודי אורייתא. דאית פקודי אורייתא דעבדי לבוש יקר לעילא. ואית פקודי אורייתא דעבדי לבוש יקר לתתא. ואית פקודי אורייתא דעבדי לבושי יקר להאי עלמא. וכלא אצטריכן ליה לבר נש, ומן יומי ממש, כלאו מתתקנו, כמה דאוקימנא.

תרגום לעברית

בא ראה, אוי להם לבני אדם שלא מסתכלים ולא יודעים ולא מודעים על מה עומדים, ונשכח מהם לעשות מצוות התורה. שיש מצוות תורה שעושות לבוש נכבד למעלה, ויש מצוות תורה שעושות לבוש נכבד למטה, ויש מצוות תורה שעושות לבוש נכבד לעולם הזה, והכל צריך לו לאדם, ומימיו ממש כלם נתקנים, כמו שבארנו.

טקסט הזוהר

רבי יהודה סבא, אתרגיש בדעתיה יומא חד, ואחזו ליה בחלמיה, חד דיוקנא מנהורא דיליה, תקיף, דאזדהר לארבע סטרין, אמר ליה, מאי האי. אמר ליה, לבושא דילך הוא, לדיורא דהכא, ומההוא יומא הוה חדי.

תרגום לעברית

רבי יהודה הזקן התרגש בדעתו יום אחד, והראו לו בחלומו דמות אחת מאור שלו, חזקה, שזוהרת לארבעה צדדים. אמר להם, מה זה? אמרו לו, לבוש שלך למדור הזה, ומאותו היום היה שמח.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה, כל יומא ויומא, רוחין דצדיקייא יתבין בלבושיהון, שורין שורין בגנתא דעדן, ומשפחון לקודשא בריה הוא, ביקרא עלאה. הדא הוא דכתיב, (תהלים קמ) אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניה. אמר רבי אבא, בקדמיתא מה כתיב

וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל וְגו', כִּמָּה דַּאֻקִּימָנָא, מֵאֵן מִטָּה, דָּא כְּנִסְתּ יִשְׂרָאֵל. רֹאשׁ הַמִּטָּה, דָּא צְדִיק. עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה, דָּא מַלְכָּא קִדִּישָׁא, דְּשִׁלְמָא כְּלָה דִּילִיָּה, כִּמָּה דְכָתִיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ג) הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה. דִּיעֲקֹב לְדִידִיָּה קָא סָגִיד, לְהֵהוּא דְקָאִים עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה, יִשְׂרָאֵל שְׁמִיָּה, בְּגִינִי כֶּה, וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה.

תרגום לעברית

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כָּל יוֹם וַיּוֹם רוּחוֹת הַצְּדִיקִים יוֹשְׁבִים בְּלְבוּשֵׁיהֶם שׁוֹרוֹת שׁוֹרוֹת בְּגָן עֵדֶן וּמִשְׁבָּחִים אֶת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָבוֹד עֲלִיּוֹן. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב (תהלים קמ) אֵךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ יֹשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל אֶת פָּנֶיךָ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, בְּתַחֲלָה מַה כָּתוּב? וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל וְגו', כִּמּוֹ שְׁבָאֲרָנוּ. מִי הַמִּטָּה? זֶה כְּנִסְתּ יִשְׂרָאֵל. רֹאשׁ הַמִּטָּה - זֶה צְדִיק. עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה - זֶה הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שְׁהַשְׁלוֹם שֶׁל הַכָּל שָׁלוֹ, שְׁכֵתוֹב (שִׁיר ג) הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה, שְׁעִיֶּקֶב לְשָׁלוֹ הַשְׁתַּחֲוָה, לְאוֹתוֹ שְׁעוֹמֵד עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה, יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹ, מִשּׁוֹם כֵּן וַיִּשְׁתַּחֲוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמִּטָּה.

טקסט הזוהר

לְבַתֵּר, כִּיּוֹן דִּידְעָ יַעֲקֹב, דְּהָא בְּדִרְגָּא עֲלָאָה אֲשֵׁתִלָּם, וְדִרְגָּא דִּילִיָּה הוּא לְעִילָא עִם אֲבָהָתָא, וְהוּא בְּלַחֲדוּי תְּקוּנָא שְׁלִימָתָא, אַחֲסִין לְבִיָּה, וְחָדִי וְאַתְתַּקֵּף בְּרַעוּתָא עֲלָאָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא בִּיָּה. מַה כְּתִיב בִּיָּה, וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה, עַל הַמִּטָּה מִמָּשׁ, דְּהָא בְּדִרְגָּא עֲלָאָה יִתִּיר אֲשֵׁתִלָּם, וְכָאָה חוֹלְקִיָּה.

תרגום לעברית

אַחֵר כֶּה, כִּיּוֹן שְׁעִיֶּקֶב יָדַע, שְׁהָרִי בְּדִרְגָּה עֲלִיּוֹנָה הַשְׁתַּלָּם, וְדִרְגָּתוֹ הִיא לְמַעְלָה עִם הָאֲבוֹת, וְהוּא לְבִדּוֹ תְּקוּן שְׁלָם, הַתְּחַזֵּק לְבוֹ וְשִׁמְחָה, וְהַתְּחַזֵּק בְּרָצוֹן עֲלִיּוֹן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹ, מַה כָּתוּב בּוֹ? וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל הַמִּטָּה, עַל הַמִּטָּה מִמָּשׁ, שְׁהָרִי בְּדִרְגָּה עֲלִיּוֹנָה יִתִּיר הַשְׁתַּלָּם. אֲשֵׁרִי חֲלָקוֹ.

תאנא, אמר רבי יהודה, במתניתא דילן אוקימנא, הא דתנינן בארבעה פרקים בשנה העולם נדון, בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בראש השנה כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון, ובחג נדונין על המים, הא אוקימנא מלי. ורזא דמתניתא אוקימנא, בפסח על התבואה וכו', לקביל רתיכא עלאה, רזא דאבהו, ודוד מלכא.

תרגום לעברית

שנינו, אמר רבי יהודה, במשנתנו בארנו, הרי ששנינו בארבעה פרקים בשנה העולם נדון: בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, בראש השנה כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון, ובחג נדונים על המים. הרי בארנו דברים, וסוד המשנה בארנו, בפסח על התבואה וכו', כנגד המרכבה העליונה, סוד האבות, ודוד המלך.

טקסט הזוהר

בפסח על התבואה, דהכי הוא ממש, והא אוקימנא מלה דא, על מה אתיא מצה בפסח, והא דינא הוא, דינא דמלכותא דינא, ודא שירותא דשריאו ישראל למיעל בחולקא קדישא דקודשא בריך הוא, ולבער מנייהו חמץ, דאיהו טעון אחרנין די ממנן על עמין עובדי עבודת כוכבים ומזלות דאקרון אלהים אחרים, אלהי נכר. ואקרון חמץ, יצר הרע, ולמיעל במצה, חולקא קדישא דקודשא בריך הוא אמאי תבואה. (ס"א ל"ג כמה דאת אמר, (ירמיה ב) תבואתה בה"א, רמיז לה"א קדמאה דשמא קדישא) בגין כה, בפסח נדונין על התבואה, ואוקימנא דעלמא אתדן על דינא דה"א.

תרגום לעברית

בפסח על התבואה, שכה זה ממש, והרי בארנו דבר זה, על מה באה מצה בפסח, והרי דין הוא, דין המלכות דין, וזו הראשית שהתחילו ישראל להכניס בחלק הקדוש של הקדוש ברוך הוא ולבער מהם חמץ, שהיא טעיות אחרות שממנים על עמים עובדי כוכבים ומזלות שנקראים אלהים אחרים, אלהי נכר, ונקראים חמץ, יצר הרע, ולהכניס

במִצָּה, חֵלֶק הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. לָמָּה תִּבּוֹאָה? [כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר תִּבּוֹאָתָה בַּה' אֵל, רִמְזוּ לַה' אֵל רִאשׁוֹנָה שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ] לָכֵן בְּפֶסַח נִדְּוָנִים עַל הַתִּבּוֹאָה, וּבִאֲרָנוּ שֶׁהָעוֹלָם נִדּוֹן עַל דֵּין שֶׁל ה' אֵל.

טקסט הזוהר

בַּעֲצָרַת עַל פִּירוֹת הָאֵילָן. פִּירוֹת הָאֵילָן, פִּירוֹת הָאֵילָנוֹת מִכַּעֲי לֵיהּ, מֵאֵן פִּירוֹת הָאֵילָן. אֵלָא, דָּא הוּא אֵילָנָא רַבְרָבָא וְתַקִּיף לְעֵילָא. פִּירוֹת הָאֵילָן, כְּמָה דְכָתִיב, (הוֹשֵׁעַ יֵד) אֲנִי כְּבֹרֹשׁ רַעֲנָן מִמִּנֵּי פִרְיָהּ נִמְצָא.

תרגום לעברית

בַּעֲצָרַת עַל פִּירוֹת הָאֵילָן. פִּירוֹת הָאֵילָן?! פִּירוֹת הָאֵילָנוֹת צָרִיךְ לִהְיוֹת! מַה זֶה פִּירוֹת הָאֵילָן? אֵלָא זֶהוּ הָאֵילָן הַגָּדוֹל וְהַחֲזָק לְמַעְלָה. פִּירוֹת הָאֵילָן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (הוֹשֵׁעַ יֵד) אֲנִי כְּבֹרֹשׁ רַעֲנָן מִמִּנֵּי פִרְיָהּ נִמְצָא.

טקסט הזוהר

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עוֹבְרִין לְפָנָיו כְּבִנֵּי מְרוֹן. תֵּנָא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דָּא הוּא רִישָׁא דְשַׁתָּא דְמַלְכָּא, וּמֵאֵן הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דָּא יִצְחָק, דְּאֶקְרִי רֵאשׁ, דְּאִיהוּ חַד רִישָׁא דְמַלְכָּא (נ' אֵל לְעֵילָא), אַתְר דְּאֶקְרִי שָׁנָה. בְּגִינֵי כֹךְ כָּל פְּאִי עוֹלָם עוֹבְרִין לְפָנָיו כְּבִנֵּי מְרוֹן. וְעַל דָּא תִּנְיָנוּ, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, דִּהָא בְּרִישָׁא דְשַׁתָּא שְׂאִרֵּי יִצְחָק.

תרגום לעברית

בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עוֹבְרִין לְפָנָיו כְּבִנֵּי מְרוֹן. שְׁנִינוּ, רֵאשׁ הַשָּׁנָה זֶהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ. וּמִי הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה? זֶה יִצְחָק שְׁנַקְרָא רֵאשׁ, שֶׁהוּא רֵאשׁ אֶחָד שֶׁל הַמֶּלֶךְ [לְמַעְלָה], מְקוֹם שְׁנַקְרָא שָׁנָה, לָכֵן כָּל פְּאִי עוֹלָם עוֹבְרִים לְפָנָיו כְּבִנֵּי מְרוֹן, וְעַל זֶה שְׁנִינוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהֲרִי בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שׁוֹרָה יִצְחָק.

ובְּחַג נְדוּנִין עַל הַמִּים, דָּא הוּא שִׁירוּתָא (דרישא) דִּימִינָא דְמִלְכָּא, וְעַל דָּא חֲדוּתָא
דְּמִיָּא אֲשֶׁתִּכַּח בְּכָלָא, בְּשַׁעֲתָא דְנִסְכֵּי מִיָּא, וְשֹׁאֲבֵי לֶוֶן, בְּגִין דְּמִים דָּא יְדִיעָא. וְעַל דָּא
בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים אֱלִין, כָּלָא מִשְׁתַּכְּחִין.

תרגום לעברית

ובְּחַג נְדוּנִים עַל הַמִּים, זוּהִי רֵאשִׁית [של ראש] שֶׁל יָמֵין הַמְּלָךְ, וְעַל זֶה שְׂמַחַת הַמִּים
נִמְצָאת בְּכָל בְּשַׁעַה שְׂמֻנְסָכִים מִים וְשׁוֹאֲבִים אוֹתָם, מִשּׁוּם שֶׁמִּים זֶה יָדוּעַ, וְעַל זֶה
בְּאַרְבַּעַה פְּרָקִים אֱלוֹ הַכֹּל נִמְצָאִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.